

3. Курепін В. М. Прискорення роботи та підвищення прибутку за допомогою автоматизації управління. Сучасні підходи до вирощування, переробки і зберігання плодоовочевої продукції : Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 15–16 березня 2023 р.). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 78–79. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13020>.

4. Курепін В. М., Іваненко В. С. Агрохімічне обслуговування та його вплив на екологічний стан і охорону навколишнього середовища. *Актуальні проблеми землеробської галузі та шляхи їх вирішення* : Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 4–6 грудня 2019 р.). Миколаїв : МНАУ, 2019. С. 92–94. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6405>.

5. Піндера М. В. Зберігання плодоовочевої продукції у регульованому середовищі. *Сучасні підходи до вирощування, переробки і зберігання плодоовочевої продукції* : Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 17 листопада 2022 р.). Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 40–43. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12142>.

Кузьмінський Костянтин Максимович

здобувач СВО доктор філософії

Остапенко Денис Сергійович

здобувач СВО доктор філософії

Синіговець Ольга Миколаївна

канд. екон. наук, доцент

Перерва Петро Григорович

д-р екон. наук, професор

ORCID ID: 0000-0002-6256-9329

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

м. Харків, Україна

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Для розвитку будь-якого сучасного суспільства необхідні матеріальні, інструментальні, енергетичні та інформаційні ресурси. Нинішній час характеризується небувалим зростанням обсягів інформаційних потоків. Це стосується як економіки, так і соціальної сфери. В останні десятиліття світ переживає перехід від індустріального суспільства до інформаційного. Відбувається зміна способів виробництва, світогляду людей, міждержавних відносин. Люди все частіше використовують такі Рівень розвитку

інформаційного простору має визначальний вплив на економіку, обороноздатність і політику. Метою інформатизації в усьому світі, в тому числі і в Україні, є найбільш повне задоволення інформаційних потреб суспільства в усіх сферах діяльності, зокрема, в сільському господарстві [1–13].

В Україні формування ринкової економіки об'єктивно призвело до необхідності суттєвої зміни інформаційних відносин у суспільстві. Незважаючи на значне розширення ринку інформаційних послуг і продуктів в останні роки, інформаційна підтримка державних органів, суб'єктів господарювання та громадян залишає бажати кращого. Цілеспрямовані заходи по створенню інформаційного простору базуються на довгостроковій програмі створення системи інформаційна підтримка всіх споживачів інформації в країні, що забезпечить їм можливість використання нових інформаційних технологій, заснованих на широкому використанні інформаційно-обчислювальних ресурсів і автоматизованої системи зв'язку.

В Україні цю основу складають мережеві технології – сфера, яка є досить новою і швидко розвивається. Ведеться масштабне виробництво комп'ютерної техніки різних підприємств і організацій. Для створення єдиного інформаційного простору, на нашу думку, необхідно розробити економіко-правову базу, що включає:

- законодавчі та підзаконні акти, що визначають права та обов'язки юридичних і фізичних осіб щодо формування та використання інформаційних ресурсів, засобів їх обробки та доставки;
- економічні регулятори, які забезпечують стимулювання активного формування та використання інформаційних ресурсів.

У рамках єдиного інформаційного простору України має функціонувати і сільське господарство, розвиток якого неможливий без оптимального інформаційного забезпечення.

Пропонується встановити спеціальні законодавчі положення, в яких виділити види інформації, яка повинна входити до системи державного інформаційного забезпечення у сфері сільського господарства, зокрема, інформацію про виконання загальнодержавних та галузевих цільових програм; про стан розвитку рослинницької та тваринницької галузей; від кількості та стану сільськогосподарської техніки, запасу палива та енерговитрат; з хімізації та меліорації земель у сільському господарстві; з моніторингу земель сільськогосподарського призначення; про фітосанітарний та епізоотичний стан території України та заходи, що вживаються щодо виявлення, ліквідації та запобігання поширенню хвороб тварин і рослин, збудників інфекційних хвороб тварин, шкідників рослин; про стан харчової та переробної промисловості; про

стан ресурсів мисливських угідь та про їх використання; за результатами моніторингу цін на основні продовольчі товари та матеріально-технічні ресурси, що закупаються сільськогосподарськими організаціями на ринках сільськогосподарської продукції, сировини і продовольства та іншу інформацію.

Основою для впровадження нових інформаційних технологій можуть служити існуючі та нині розроблені інформаційно-управлінські системи окремих органів державної влади, регіональних органів влади, відомчі та міжвідомчі територіально розподілені системи і мережі збору, обробки та поширення інформації. Важливою умовою успішної реалізації у стислі терміни роботи з формування єдиного інформаційного простору України, зокрема, у сільському господарстві, є законодавче встановлення персональної відповідальності вищих посадових осіб органів державної влади за інформатизацію цих органів, формування їх частини державних інформаційних ресурсів та організацію доступу до них фізичних та юридичних осіб, а також за ефективне використання державної інформації ресурсів підпорядкованими відділами та організаціями.

Список використаних джерел

1. Kocziszky G., Veres Somosi M., Kobielieva T. O. Compliance risk in the enterprise. *Стратегії інноваційного розвитку економіки України: проблеми, перспективи, ефективність «Форвард–2017»*: XVIII Міжнар. наук.-практ. Internet-конф. Харків : НТУ «ХП», 2017. С. 54–57.

2. Шаульська Л. В., Кобелева Т. О., Перерва П. Г. Дослідження впливу підприємницьких ризиків на сталий розвиток. *Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит*. 2023. № 3 (181). С. 14–23.

3. Determination of marketing characteristics of market capacity for electrical automation / P. G. Pererva et al. *Marketing and Management of Innovations*. 2017. № 3. С. 79–86.

4. Шаульська Л. В., Кобелева Т. О., Перерва П. Г. Формування та використання системи моніторингу підприємницьких ризиків як запорука сталого розвитку бізнес-структур. *Економіка і організація управління*. 2023. № 1 (49). С. 34–44.

5. Modeling the marketing characteristics of market capacity for electrical automation / P. G. Pererva et al. *Marketing and Management of Innovations*. 2017. № 4. С. 67–74.

6. Technology transfer / P. G. Pererva et al. Kharkiv-Miskolc : NTU «KhPI», 2012. 668 p.

7. Pererva P.G., Kocziszky G., Somosi Veres M., Kobielieva T. A. Compliance program: tutorial. Kharkov-Miskolc : LTD «Planeta-prynt», 2019. 689 p.

8. Tkachova N. Formation of competitive advantages of machine-building enterprises on the basis of the benchmarking concept. *International Marketing and Management of Innovations*. 2021. № 6. 10 p.

9. Витвицька О. Д., Кобелева Т. О., Ковальчук С. В. Стратегічне управління розвитком підприємства на засадах інтелектуальної власності. *Вісник НТУ «ХПІ»*. 2022. № 1. С. 52–57.

10. Кобелева Т. А., Перерва П. Г. Коррупция как составляющая комплаенс-программы. *Стратегічні перспективи розвитку економічних суб'єктів в нестабільному економічному середовищі* : II Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. з міжнар. участю (м. Кременчук, 28–30 листопада 2017 р.). Кременчук, 2017. С. 135–139.

11. Кобелева Т. О., Перерва П. Г. Формування системи моніторингу підприємницької діяльності підприємства. *Економіка: реалії часу*. 2023. № 1 (65). С. 5–11.

12. Кобелева Т. О. Сутність та визначення комплаєнс-ризиків. *Вісник НТУ «ХПІ»*. 2020. № 1 (3). С. 116–121.

13. Кобелева Т. О. Комплаєнс як категорія економічної безпеки промислового підприємства. *Економіка: реалії часу*. 2018. № 6 (40). С. 52–59.

Курепін Вячеслав Миколайович

канд. екон. наук, доцент

ORCID ID: 0000-0003-4383-6177

Миколаївський національний аграрний університет

м. Миколаїв, Україна

ЦИФРОВЕ СЬОГОДЕННЯ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Основним трендом розвитку агробізнесу України стали цифрові технології оптимізації витрат ресурсів та інновації у підвищення продуктивності праці аграрних підприємств. Ривок у розвитку економіки країни, особливо у його сільськогосподарському сегменті, неможливий без впровадження «Індустрії 4.0».

Стояти осторонь та ухилятися від таких змін аграрному бізнесу неможливо, треба лишатися конкурентоспроможними на зовнішньому й внутрішньому ринках, особливо в мінливих умовах під час воєнного стану та повоєнному періоді. За експертними оцінками фахівців спеціалістів аграрного сектору очікується значне зростання вітчизняного цифрового сільського господарства.

Розумне сільське господарство, це інноваційний підхід до ведення агробізнесу [1, с. 169]. Він активно розвивається та поширюється у странах